Dansk Jagthunde Udvalgs

FÆLLES MARKPRØVE REGLER

for stående jagthunde

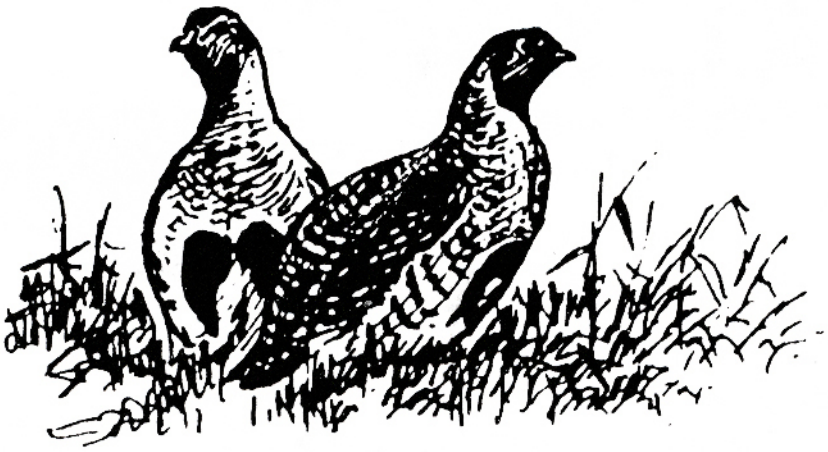

Nærværende markprøveregler træder i kraft den 21. oktober 2013

Indholdsfortegnelse

Dansk Jagthunde Udvalgs Fælles Markprøve Regler…… side 3
Kapitel 1. Markprøvernes formål …….…… 3
Kapitel 2. Administrative bestemmelser…….. 3
Kapitel 3. Adgangsbetingelser …….…… 4
Kapitel 4. Præmiering/placering …….…… 4
Kapitel 5. Klasseinddeling…… 5
Kapitel 6. Championater…… 6
Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence…….. 6
Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence……. 7
Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken……. 8
Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlaget for kontinentale og engelske racer…… 9
Dommerudvalgets vejledning til FMR**……** 10

Kapitel 11.Slæb- og apporteringsprøveregler for kontinentale racer…….. 14
Bilag 1 …….. 15
Vejledning til slæb- og apporteringsprøveregler for
kontinentale racer ……. 18
Kapitel 12. Apporteringsprøveregler for jagthunde…… 19
Bilag 2…….. 20
Vejledning til apporteringsprøvereglerne …… 22
Kapitel 13. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer…….. 23

Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering
i h.h.v. kontinental og engelsk racegruppe…….. 24

Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for
kontinentale og engelske racer**……** 24

Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl ….. 27

Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet ….. 28

DJU's sanktioner og procedureregler i disciplinærsager…….. 29
Indledning…… 29
Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger
i DJU's vedtægter og i FMR……. 29
Kapitel II De enkelte sanktioner i DJU regi og den berørte personkreds ……..… 30
Kapitel III. Proceduren i klagesager…… 31

Vignet på forsiden: Jeppe Ebdrup
Skitser i kapitel 12: Steen Axel Hansen

Dansk Jagthunde Udvalgs Fælles Markprøve Regler

Kapitel 1. Markprøvernes formål

§ 1. Formålet er at fremme interessen for jagten med den stående hønsehund, at vurdere og fastslå de deltagende hundes jagtlige egenskaber og dressérbarhed til vejledning for avlsarbejdet samt at stimulere interessen for veldresserede jagthunde for derigennem at tilstræbe en højnelse af jagtkulturen og jagtens anseelse.

§ 2. Prøverne afvikles således, at de ligner jagt mest muligt.

Kapitel 2. Administrative bestemmelser

§ 3. *Stk. 1.* Dansk Jagthunde Udvalg (DJU) administrerer og fortolker Fælles Markprøve Regler (FMR). Kun de anførte prøver ligger inden for DJU's kompetence.

Stk. 2. FMR er – med de afvigelser der fremgår af enkelte bestemmelser – fælles for kontinentale og engelske racer. De enkelte racer indplaceres i de to racegrupper af Dansk Kennel Klub (DKK) efter indstilling fra DJU. De i racegrupperne for tiden indplacerede racer fremgår af "Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i hhv. kontinental og engelsk racegruppe" (se side 23).

Stk. 3. Klage over en prøves afvikling eller bedømmelse, der ikke umiddelbart kan bilægges af prøvelederen, indgives skriftligt med en kort angivelse af klagens indhold til prøvelederen på prøvedagen, inden prøven forlades. Prøvelederen indsender senest dagen efter prøven den skriftlige klage til DJU. Senest 8 dage efter prøven indbetaler klageren et af DJU fastsat gebyr til DJUs sekretariat, ellers afvises klagen. Gebyret refunderes klageren, såfremt denne får medhold.

Stk. 4. Hvis en prøvedeltager overtræder gældende regler og ordensforskrifter, modarbejder den prøvearrangerende organisations eller specialklubs interesser eller optræder utilbørligt, kan prøvelederen bortvise den pågældende fra prøven. Indberetning skal ske inden otte dage til organisationen/specialklubben, som beslutter, om sagen bør indbringes for DJU. En bortvist deltager fortaber tilmeldingsgebyret.

Stk. 5. Hvis intet andet er præciseret i teksten, omfatter FMR danske prøver i DJUs regi og udstillinger i FCIs (Fédération Cynologique Internationale) regi.

§ 4. Klagesager/indberetninger behandles af DJU i henhold til "Dansk Jagthunde Udvalgs sanktioner og procedureregler i disciplinærsager" (se side 28). Heraf fremgår bl.a., at DJU kan udelukke en indklaget og dennes hunde(e) for en periode eller for bestandig.

§ 5. Organisationerne, dvs. Danmarks Jægerforbund (DJ), Dansk Kennel Klub (DKK) og Fællesrepræsentationen for Specialklubber for Stående Jagthunde i Danmark (FJD) samt specialklubberne, kan til deres vinderprøver og til fuldbrugsprøverne ansøge DKK om ret til at tildele CACIT (Certificat d'Aptitude au Championnat International de Travail).

§ 6. DJU afholder Danmarksmesterskabet (DM) og fastsætter de nærmere regler herfor. Der anvendes konkurrencebedømmelse.

§ 7. For skader forvoldt af hunde har ejeren/føreren ansvar i henhold til den almindelige lovgivning. Hunde, der deltager på prøver, skal derfor være behørigt ansvarsforsikrede.

Kapitel 3. Adgangsbetingelser

§ 8. Ejeren og føreren af en tilmeldt hund skal være medlem af den arrangerende organisation/specialklub, medmindre denne dispenserer herfra. Hunden skal inden tilmeldelse være registreret i Dansk Hunde-stambog i DKK eller tilsvarende FCI-anerkendt stambog. På de af DJU's apporteringsprøver, der afholdes af DJ, kan DJU dispensere fra stambogskravet.

§ 9. *Stk. 1.* For at deltage på prøve skal en hund være vaccineret mod hundesyge og parvovirus. Vaccinationen skal være foretaget senest 14 dage før prøvedatoen. For hunde op til 24 måneder gælder, at vaccinationen højst må være 1 år gammel. For øvrige gælder, at vaccinationen højst må være 4 år gammel. Dokumentation for vaccinationen medbringes. Udenlandske hunde skal være rabiesvaccinerede iht. den til enhver tid gældende danske lovgivning.

Stk. 2. Hundens stambogscertifikat og ejerforholdsattest skal medbringes og forevises på forlangende.

Stk. 3. Følgende hunde er udelukkede fra at deltage:

a) Kastrerede hanhunde og hanhunde med abnormt udviklede og fejlagtigt placerede testikler,
b) Drægtige tæver 35 dage/5 uger efter 1. parring og tæver med hvalpe under otte uger,
c) Hunde, der på prøvedagen ikke er fyldt 10 måneder. Dette gælder dog ikke for DJUs anerkendte apporteringsprøver.

Stk. 4. Ønsker udenlandske kontinentale /engelske hundeførere at deltage på en dansk vinderprøve, skal de dokumentere, at deres hunde har kvalificeret sig til hjemlandets vinderklasse.

Kontinentale udenlandske hunde skal endvidere have bestået S & A-prøven / JUA-prøven som beskrevet i § 12 stk. 4.
For at kunne starte i brugsklasse skal kravene i § 12 stk. 3 være opfyldt.
Kravene til beståede efterskudsprøver kan også opfyldes, hvis hundene i deres hjemland har bestået en prøve, der indeholder de samme krav som svarer til nævnte danske prøver.
Engelske udenlandske hunde skal endvidere have bestået DJU's apporteringsprøve / JUA-prøven som beskrevet i § 12 stk. 4.
For at kunne starte i brugsklasse skal kravene i § 12 stk. 3 være opfyldt.
Kravene til beståede efterskudsprøver kan også opfyldes, hvis hundene i deres hjemland har bestået en prøve, der kræves der for at kunne stille på en prøve med fældning af fugl.

§ 10. Inden for samme år kan en hund ikke starte på mere end én af organisationernes (DJ, DKK, FJD) forårs- og efterårsvinderprøver.
Den i § 10 anførte begrænsning af antal starter gælder ikke i dispensationsperioden for forårets vinderprøver og efterårets vinderprøver efter DM. Om foråret er det tilladt en hund at starte både på én af DKKs vinderprøver og på én af DJs vinderprøver. Om efteråret er det tilladt en hund at starte på én vinderprøve afholdt efter DM, selvom hunden har været startet på én af organisationernes vinderprøver før DM.

Kapitel 4. Præmiering/placering

§ 11. *Stk. 1.* I ungdoms-, åben- og brugsklasse anvendes kvalitetsbedømmelse: "1. præmie", "2. præmie", "3. præmie" og "ingen præmie". En hund, der ikke har haft chance for fugl, og hvis præstation i øvrigt har berettiget en 1. præmie, tildeles betegnelsen "ikke for fugl".

Stk. 2. I åben- og brugsklasse kan 1. præmie kun tildeles en hund, der har ydet en i princippet fejlfri præstation. I alle kvalitetsklasser skal en hund have vist rejsning af fugl for at få 1. præmie samt have været afprøvet på åben mark; en unghund kan dog tildeles 1. præmie, hvis fuglen letter uden at den stående hund har rørt sig. I alle kvalitetsklasser skal en hund have været afprøvet i mindst to slip for at få 1. præmie. I åben- og brugsklasse skal det ene slip vare ca. 20 minutter. En hund kan kun præmieres, hvis der er afgivet skud over den.

Stk. 3. I vinderklasse, der omfatter organisationernes og specialklubbernes vinderprøver, benyttes konkurrencebedømmelse. Afhængig af antal deltagende hunde skal der højst, jf. stk. 4, placeres det nedenfor nævnte antal hunde:

a) mindst 2 deltagende hunde
   - højst 1 placering
b) mindst 4 deltagende hunde
   - højst 2 placeringer
c) mindst 6 deltagende hunde
   - højst 3 placeringer
d) mindst 10 deltagende hunde
   - højst 4 placeringer
e) mindst 15 deltagende hunde
   – højst 5 placeringer
f) mindst 20 deltagende hunde
   – højst 6 placeringer.

Stk. 4. For at en placering i vinderklasse kan registreres på præmielisten og indføres i en hunds præmieregister i DKK, er det en betingelse, at hundens dagspræstation er præmieringsværdig målt i forhold til præmieringskravene i åben- og brugsklasse, jf. stk. 2. En sådan placering benævnes ”vinder”, fx ”1. vinder”. Hunde, der ikke placeres, får betegnelsen ”udgår”.

Stk 5. En hund, der er placeret som vinder, kan tildeles HP (hæderspris), såfremt dens dagspræstation opfylder kravet til en 1. præmie i åben- eller brugsklasse (jf. FMR § 11, stk. 2.)

Stk. 6. En hund, der placeres på en international vinderprøve, som er af betydeligt format og har udført en fejlfri dagspræstation, kan tildeles CAC (Certificat d’Aptitude ua Championat). Den hund, der er placeret som 1. vinder, kan tildeles CACIT, og den hund, der er placeret som 2. vinder, kan tildeles Reserve-CACIT. Begge skal opfylde kravene til CAC.

Kapitel 5. Klasseinddeling

§ 12. *Stk. 1. Ungdomsklasse*: For hunde, der på prøvedagen er fyldt 10 måneder, og som ikke er fyldt 24 måneder.

Stk. 2. Åben klasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c). Hunde, der har tre 1. præmier i åben klasse, kan ikke mere starte i denne klasse. Hunde, der har opnået tre 1. præmier, kan få dispensation til at starte på en specialklubs forårsmarkprøve i åben klasse, såfremt dispensationsmuligheden er nævnt i indbydelsen til prøven for vedkommende race.

Stk. 3. Brugsklasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c), som for kontinentale hundes vedkommende har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 28, stk. 3), for engelske DJU’s apporteringsprøve/JUA-prøven. Hunde, der har tre 1. præmier i brugsklasse, kan ikke mere starte i denne klasse.

Stk. 4. Vinderklasse: Kontinentale: For hunde, som har opnået to 1. præmier i åben/brugsklasse/fuldbrugsprøve eller en kombination heraf, og som har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 28 stk. 3). Der henvises i øvrigt til ”Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer”(se side 24).

Engelske: For hunde, der har opnået mindst én 1. præmie i åben- eller brugsklasse. For deltagelse i efterårsvinderklasse kræves tillige beståelse af DJU´s apporteringsprøve eller JUA-prøven. Der henvi-

ses i øvrigt til ”Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer” (se side 24).

Kontinentale og engelske racer: En 1. præmie i åben klasse opnået af en danskejet hund i Sverige, Norge og Finland på lavland sidestilles med en dansk 1. præmie og er tællende til en dansk vinderklasse i henhold til de nuværende krav for kontinentale og engelske racer.

Stk. 5. Fuldbrugsprøve: For hunde, som har opnået 1. præmie i åben- eller brugsklasse og 1. præmie på schweissprøve.

Kapitel 6. Championater

§ 13. *Stk. 1. Brugschampionat* tildeles hunde, der opfylder følgende krav:

a) tre gange 1. vinder på vinderprøve, hvoraf de to skal være opnået om efteråret, hvor der fældes fugl. Den ene af to sidstnævnte skal - uanset c - være opnået på en dansk vinderprøve fælles for alle kontinentale hhv. engelske racer. Den ene af de to øvrige kan opnås på en norsk, svensk eller finsk fjeld- eller lavlandsprøve.
b) Mindst very good på udstilling opnået efter 24 mdr. alder.
c) hos kontinentale racer tæller ”bedste hund” med 1. præmie på fuldbrugsprøve og 1. vinder på fuldbrugsprøvemesterskabet som 1. vinder i vinderklasse.
d) hos engelske racer tæller 1. vinder på Dansk Jagthunde Derby som 1. vinder på forårsvinderklasse,
e) ruhåret hønsehund, korthåret hønsehund (født 2012 og senere), langhåret hønsehund og münsterländere skal være HD-fri (A-B)

Stk. 2. Jagtchampionat tildeles hunde, der opfylder følgende krav:

Kontinentale:
a) 1. præmie på brugsprøve.
b) 1. præmie på fuldbrugsprøve.
c) stambogsført placering som ”vinder” på vinderprøve eller på fuldbrugsprøvemesterskabet.
d) Mindst very good på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.
e) ruhåret hønsehund, korthåret hønsehund (født 2012 og senere), langhåret hønsehund og münsterländere skal være HD-fri (A-B).

Engelske:
a) 1. præmie på brugsprøve.
b) to stambogsførte placeringer, som enten 1., 2. eller 3. vinder på efterårsvinderprøve. Den ene af disse placeringer kan erstattes af yderligere en 1. præmie på brugsprøve.
c) Mindst very good på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.

Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence

§ 14. Organisationerne eller specialklubberne udpeger en prøveleder, som er prøvens øverste administrative myndighed. Prøvelederen skal benytte DKK’s prøve/aktivitetssystem, der ligger på Hundeweb, til modtagelse af tilmeldinger og betalinger, til lod-

trækning, til katalogopstilling, til udskrivning af præmieliste og til registrering af præmieringer og placeringer.

Det påhviler prøveledere:

a) at påse, at prøvedeltagerne opfylder gældende adgangsbetingelser,
b) at foretage lodtækning efter tilmeldingsfristens udløb mellem de tilmeldte hunde om startrækkefølgen og i tilfælde af overtegning at foretage lodtrækning om startberettigelse blandt alle rettidigt tilmeldte,
c) at udpege dommer, terrænleder og evt. skytte(r) til hvert hold,
d) at tilbagebetale tilmeldingsgebyr ved forudgående meddelelse om uventet løbskhed eller sygdom indtil tilmeldelsesfristens udløb. Ved senere afmelding kræves dyrlægeattest eller anden dokumentation forelagt,
e) at etablere det nødvendige antal prøvehold, hvorved bemærkes, at holdstørrelsen i ungdoms- og åben klasse ikke bør overstige 12 hunde, i brugsklasse 10 hunde, på én-dags vinderprøve 8 hunde,
f) at søge holdene sammensat således, at der på blandede hold enten er mindst to par unghunde eller to par åben klasse hunde,
g) at afvise løbske tæver på prøvedagen og sørge for, at disse fjernes fra prøveområdet; løbske tæver kan dog deltage i S & A-prøven og DJU´s apporteringsprøve under forudsætning af, at de først ankommer til prøveområdet, når de øvrige hunde er færdigbedømt,
h) at udføre ledelsesmæssige funktioner samt over for prøvedeltagere eller andre at anvende begrænsede disciplinære midler, jf. § 3, stk. 4,
i) at træffe beslutning om aflysning af prøven i tilfælde af ugunstigt vejr eller andre forhold, der gør det uforsvarligt at gennemføre prøven eller umuligt at overholde det fastlagte program. For ikke færdigbedømte hunde tilbagebetales tilmeldingsgebyret,
j) at overholde gældende regler om udsætning af fuglevildt.
k) At behandle tilfælde af doping i overensstemmelse med Dansk Kennel Klubs Dopingreglement af 1. januar 2004.

Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence

§ 15. Organisationerne eller specialklubberne inviterer dommere, som skal være autoriserede af DKK. Autorisationen udløber med udgangen af det år, hvori dommeren fylder 70 år. Udenlandske dommere skal før invitationen være godkendt af DKK og skal opfylde samme alderskriterium som danske dommere. På vinderprøver udpeger organisationerne og specialklubberne en ordførende dommer.

§ 16. *Stk. 1.* Inden for samme år må en dommer ikke være ordførende dommer på mere end én af organisationernes og specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 2. Dommerne på DM må ikke samme år have fungeret som dommere på organisationernes eller specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 3. Dommerne til DM udpeges af DJU efter indstilling fra Dommerudvalget.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 nævnte begrænsninger gælder ikke for vinderprøver afviklet efter DM

§ 17. *Stk. 1.* Inden for rammerne af FMR dømmer dommeren efter sit frie skøn. Dommerens afgørelse er endelig og inappellabel.

Stk. 2. Dommeren skal i alle klasser tilstræbe, at hundene afprøves i god vind.

Stk. 3. Dommeren bestemmer prøvetidens længde for den enkelte hund, jf. dog § 11, stk. 2. Efter første slip gives en kort mundtlig kritik.

Stk. 4. På prøver, hvor der fældes fugl, afgør dommeren, om skud skal afgives. (jf. § 24 stk.1. og § 11 stk. 2 sidste sætning).

Stk. 5. På vinderprøver og på Danmarksmesterskabet informerer ordførende dommer hundeførere og publikum om de fortsættende hundes indplacering i kategorier i henhold til DJUs regler for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer. Der henvises til reglerne, der er indsat som bilag i FMR (se side 24).

Stk. 6. Dommeren skal indføre kritikken af de bedømte hunde i Hundeweb senest tre uger efter prøvens afholdelse.

§ 18. *Stk. 1.* Dommeren *skal* diskvalificere en hund:

a) hvis den viser udpræget mangel på jagtlyst, er skudræd, vildtsky, udpræget nervøs eller er aggressiv over for andre hunde eller mennesker,
b) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse stjæler eller groft forstyrrer makkers stand,
c) hvis den preller i åben-, brugs- og vinderklasse,
d) hvis den forfølger og angriber husdyr,
e) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse forfølger hårvildt,
f) hvis den søger med vedvarende halsen, og hvis den viser vedvarende halesøg.
g) Hvis føreren ikke holder sig bag hunden eller berører hunden under afvikling af en situation.
h) hvis en hund ikke finder en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere.

Såfremt dommeren diskvalificerer en hund pga. aggressivitet, jf. a), skal dommeren påføre betegnelsen ”diskvalificeret pga. aggressivitet” på både præmielisten og i kritikken.

Stk. 2. Dommeren *kan* diskvalificere en hund:

a) hvis den ikke respekterer kommando eller fløjte,
b) hvis hunden gentagne gange stiksøger
c) i andre tilfælde efter dommerens skøn.

§ 19. *Stk. 1.* En fører *skal* udelukkes fra prøven, hvis givne anvisninger under prøveforløbet ikke efterkommes.

Stk. 2. En fører *kan* udelukkes fra prøven, hvis føreren trods henstilling fortsætter overdreven brug af fløjte og tilråb.

Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken

§ 20. *Stk. 1.* Hundene skal afprøves parvis. Lodtrækningsnumrene angiver startrækkefølgen i 1. slip. Rækkefølgen må kun brydes af tvingende grunde. I så tilfælde udtages hunden med næste lodtrækning-s-nummer, jf. dog stk. 9 samt i tilfælde af dobbeltføring. Når alle hunde har været afprøvet, kan dommeren uden hensyn til startrækkefølgen foretage supplerende afprøvning, indtil alle hunde er færdigbedømt.

Stk. 2. For hunde, der er til afprøvning, kan dommeren forlange ethvert halsbånd, som skønnes at have en dressurmæssig effekt, afta-get. Føreren til en hund kan forlange, at hans/hendes hund må bære et smalt ”rende-halsbånd” i metal eller læder forsynet med hundetegn eller tilsvarende identifikation. Dommeren og hundeføreren kan aftale, at en hund skal bære et farvet markeringshalsbånd

for at kunne skelne to hunde i slip fra hinanden. Hunde, der er til afprøvning, må ikke bære dækkener uanset type.

Stk. 3 Hundeførere må ikke bære stok, dressurpisk eller lign. Dog kan dommeren tillade dårligt gående hundeførere at bruge stok, men i så fald skal denne anvendes, så hundene ikke påvirkes eller generes

Stk. 4. Afstraffelse af hunde må ik-ke finde sted under prøven.

Stk. 5. Dommeren kan undtagelsesvis tillade, at en hund under prøven skifter fører.

Stk. 6. En hund må ikke trækkes tilbage fra prøven uden tilladelse fra dommeren, som i kritikken skal anføre årsagen hertil.

Stk. 7. Når en hund har stand, skal makkerhunden være løs og må ikke kobles, før dommeren giver tilladelse hertil.

Stk. 8. Ved koblingsordre skal hundene kaldes ind. Bedømmelsen er først afsluttet, når en hund er koblet.

Stk. 9. Kontinentale og engelske hunde må ikke danne par. Hunde fra ungdoms- og åben klasse bør ikke danne par.

Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlag for kontinentale og engelske racer

§ 21. *Markarbejde. Stk. 1.* Dommeren skal lægge særlig vægt på hundens jagtlyst, søgsmønstret, dens evne til at finde og tage stand for vildt, fart, stil og apportering. I den samlede vurdering indgår endvidere rejsning af fugl, opførsel over for lettende fugle, over for hårvildt og ved skud, sekundering, lydighed, udholdenhed og dressur i almindelighed.

Stk. 2. En god stil omfatter: elegant galop med tilpasset hovedføring, livlige halebevægelser og stående, stram stand.
For kontinentale racer gælder, at hundens stil kun tillægges en vis betydning.

Stk. 3. Helhedsindtrykket skal være bestemmende for resultatet. Tilfældigt begåede fejl bør ikke tillægges for stor betydning.

Stk. 4. I ungdomsklasse skal dommeren først og fremmest værdsætte unghundens jagtlyst og energi samt søgets format og effektivitet. Dommeren kan se bort fra brist i dressur og vildbehandling, fx. forfølgelse af hårvildt og prelning af fugl, som kan tilskrives hundens ungdom eller mangel på erfaring.

§ 22. *Letførlighed.* Hunden skal føres uden vedholdende, højlydte kommandoord eller fløjtesignaler. Den skal holde god kontakt med føreren og villigt adlyde dennes tegn og signaler.

§ 23. *Søget.* Skal være energisk, udholdende, og arealdækkende og bør anlægges under hensyntagen til vind og terrænforhold i en i forhold hertil passende fart. Intet fuglevildt bør forbigås på det anviste terræn. I åbent terræn skal søget forgå i galop.

§ 24. *Fuglebehandling. Stk. 1.* Kun stand for agerhøne, fasan og skovsneppe kan indgå i præmieringen, men stand for andet vildt vurderes positivt.

Stk. 2. En hund skal selvstændigt tage stand, fx må den ikke fløjtes i stand. Stand kan meldes af føreren, men det er dommeren, der afgør standens værdi.

Stk. 3. Hunden skal ”sætte” fuglen, tage stand og holde standen, indtil føreren efter dommerens tilladelse giver den ordre til at rejse fuglen.

Stk. 4. På kommendo skal hunden villigt, selvstændigt og præcist rejse sin fugl.

Stk. 5. I opflugt og skud skal hunden forholde sig rolig.

Knaldapport i brugsklasse medfører, at en hund højst kan opnå 2. præmie.
Knaldapport i vinderklasse medfører i almindelighed diskvalifikation, men straffes

i øvrigt i den konkrete situation efter dommerens/dommernes vurdering i forhold til de øvriges præstationer.

Stk. 6. Under en hunds stand, avancering, rejsning, når fuglen letter og under skudafgivelse og evt. fældning skal føreren holde sig bag hunden og må ikke berøre den.

Stk. 7. Træg rejsning skal i alle klasser bedømmes strengt. En hund, der nægter at rejse sin fugl, kan ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres

.

§ 25. *Apportering. Stk. 1.* På prøver, hvor der fældes fugl, skal hunden på førerens kommando sikkert og hurtigt finde såret eller dødt fuglevildt og bringe det ubeskadiget til føreren. Enhver spontan, korrekt apportering af dødt, forendt eller synligt skadet vildt er positiv.

Stk. 2. Hvis en hund ikke apporterer en fældet fugl, som dommeren har beordret apporteret, kan den i brugsklasse ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres.

Stk. 3. Har en hund i *brugsklasse* p.g.a. forbiskud, eller fordi skud ikke kunne afgives, ikke haft mulighed for at vise apportering, skal den gives en chance ved, at der senere under prøven udkastes en fugl samtidig med skudafgivelse. Opstår samme situation i *vinderklasse* om formiddagen, kastes en fugl før pausen/2. heat. For en hund, der fortsætter efter pausen/i 2. heat uden om formiddagen at have haft chance for fugl, kastes en fugl straks efter det slip, hvor der måtte være skudt forbi, eller hvor skud ikke kunne afgives. Udkastning af fugl med afgivelse af skud skal også ske, såfremt en hund har taget fuglen i rejsningen.

Stk. 4. Føreren må ikke flytte sig fra det sted, hvor apportordren blev givet. Dog kan dommeren, hvor omstændighederne kræver det, give føreren tilladelse til at gå med hunden frem i terrænet for at støtte den i arbejdet.

Stk. 5. Hunden skal i samtlige apporteringsdiscipliner: markarbejde og DJU's apporteringsprøve siddende aflevere vildtet i førerens hånd. Engelske racer skal ikke men bør siddende aflevere vildtet i førerens hånd på prøver med fældning af fugl.

§ 26. *Sekundering kontinentale racer.* Sekundering i *ungdoms-, åben* og *brugsklasse* er ikke noget krav, men vurderes positivt. I *vinderklasse* skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

§ 27. *Sekundering engelske racer.* Sekundering i *ungdomsklasse* kræves ikke, men vurderes positivt. I *åben og brugsklasse* skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Sekundering på førerens ordre kan accepteres, men spontan sekundering er et plus. I *vinderklasse* forlanges sekundering. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

Dommerudvalgets vejledning til FMR

Indledning

FMR afstikker rammerne, inden for hvilke dommeren skal dømme. De skrevne regler suppleres af *dommerens frie skøn,* jf. FMR § 17, stk. 1.

Da der imidlertid altid vil forekomme regler, der kan fortolkes, og konkrete, praktiske forhold, der ikke vil være beskrevet, har Dommerudvalget (DUV) udarbejdet denne vejledning til FMR for at opnå en så ensartet bedømmelse af prøverne som overhovedet muligt.

Vejledningen er tænkt som et redskab for dommeren og en orientering for hundeførerne, så alle kan være så

godt informeret om markprøvebedømmelse som muligt.

For at lette overblikket er der i teksten i vidt omfang henvist til de relevante bestemmelser i FMR.

1. Terrænets udnyttelse

Det påhviler dommeren at udnytte det disponible terræn. For hvert slip angives for hundeførerne søgets retning og grænser. Søget skal være arealdækkende. Dets tilrettelæggelse skal vurderes nøje, og det korrekt anlagte søg bør vægtes højt. Det dårlige søg – hvad enten der er tale om et alt for åbent søg, søg lagt bag føreren, eller stiksøg – bedømmes strengt. Selv om hundens fart og stil er helt i top, kan en hund med et dårligt søg i Ungdomsklasse (UK), Åben klasse (ÅK) og brugsklasse (BK) ikke tildeles 1. præmie, uanset fugletagninger.

Stiksøgeren, der opnår stand langt fremme, får som udgangspunkt lov til at blive stående, indtil dommeren, eventuelle skytter, føreren, makkerhunden og dennes fører når op i nærheden af den stående hund, så makkerhunden, der stadig er i søg, enten kan få mulighed for at vise sekundering eller blive dækket af. Det pointeres imidlertid, at det i det konkrete tilfælde er dommerens afgørelse, om stiksøgerens stand skal afvikles som just beskrevet, om den skal afvikles straks, eller om stiksøgeren skal trækkes væk fra sin stand og kobles.

Stand udenfor anvist terræn accepteres ikke.

Dommeren skal pålægge førerne ikke at styrte frem i terrænet, at de skal følges nogenlunde ad og holde kontakt med dommeren.

2. Søg mod vinden

Prøven skal tilrettelægges således, at hundene så vidt muligt afprøves i god vind og i mindst ét slip i modvind, jf. FMR § 17, stk. 2. Det bør tilstræbes, at samtlige hunde på holdet afprøves under så ensartede forhold som muligt.

3. Prøvetidens længde

Der henvises til FMR § 11 stk. 2, og § 17, stk. 3. Hundenes prøvetid kan variere. Dommeren skal tilstræbe, at en hund får mulighed for at vise, hvad den kan præstere. Dommeren afgør, hvornår en hund er færdigbedømt.

Afprøvningen af en hund bør stoppes, når hunden *a)* ikke længere kan opnå præmiering eller *b)* ikke yderligere kan forbedre sin præmiegrad, uanset hvad den senere måtte præstere.

Hvis en hund forsvinder, mens den afprøves, bør makkerhunden kun afprøves alene i kort tid. En hund, der forsvinder fra anvist terræn, kan eventuelt efter dommerens skøn afprøves senere.

4. Sekundering

Kontinentale hunde (FMR § 26):
UK: intet krav, men bedømmes positivt.
ÅK/BK: intet krav, men bedømmes positivt.
Vinderklasse (VK): krav, såfremt situationen kræver det, diskret støtte tilladt, men hunden må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.
Engelske hunde (FMR § 27):
UK: intet krav, men bedømmes positivt.
ÅK/BK: krav, såfremt situationen kræver det.
VK: krav, diskret støtte tilladt, men hunden må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.

Ordene ”såfremt situationen kræver det” betyder, at (spontan) sekundering kræves, hvis føreren ikke kan nå at gribe ind, og hunden derved risikerer at ødelægge/forstyrre stående makkers stand. Dommeren er i disse tilfælde berettiget til at forlange vist sekundering, *men han/hun kan derimod ikke kommandere en hund frem, for at den skal vise sekundering.*

For engelske hundes vedkommende er det i VK et krav, at der vises sekundering under alle forhold, dog med det indlysende forbehold at hunden har mulighed for at se sin stående makker.

Det fremgår af FMR § 18, stk. 1, b), at en hund, der i ÅK/BK og i VK nægter at sekundere og derved stjæler eller forstyrrer sin makkers stand, ikke kan præmieres hhv. placeres.

5. Fuglebehandling

Dommerens opmærksomhed skal i høj grad være rettet mod hundens måde at rejse sin fugl på. Den villige og præcise rejsning er idealet (FMR § 24, stk. 4).

Villig rejsning betyder i alle klasser, at hunden går villigt frem på ordre, og at fuglen rejses uden nogen hjælp fra føreren. Råben, klappen i hænderne og stampen i jorden o.l. skal i alle klasser bedømmes strengt.

Præcis rejsning betyder i alle klasser, at hunden går direkte på fuglen, men dommeren må være opmærksom på, at hunden i skrub og især i roer skal have en vis margin m.h.t. præcision, fordi det kan være umuligt for dommeren at se, om hunden følger korrekt op, hvilket godt kan være tilfældet, selvom fuglen fx letter et par meter til siden, fordi den har flyttet sig.

I de situationer, hvor *fuglen letter, uden at hunden har vist rejsning,* gælder, at en hund i ÅK højst kan opnå 2. præmie, hvorimod en hund i UK kan opnå 1. præmie uden at have vist rejsning. Denne regel gælder for både kontinentale og engelske hunde, jf. FMR § 11, stk. 2.

Undertiden sker det, at *en fugl ikke vil lette, når hunden på rejseordre går frem.* Hunden gør så dét, der forventes af den, den tager fuglen og bringer den til føreren. I dette tilfælde lader dommeren hundeførerne lægge hunden af, og der skydes over den. Såfremt den er rolig, er det forsvarligt at tildele den 1. præmie, dog betinget af, at den i øvrigt opfylder alle andre krav til en 1. præmie.

Også i BK og efterårs-VK skal en lignende situation honoreres. Her kastes på et af dommeren valgt tidspunkt en fugl i forbindelse med afgivelse af skud.

I en situation, hvor en hund har stand, og fuglen letter inden rejseordre, og uden hunden har rørt sig, kan dommeren skønne, at der foreligger en jagtbar situation, hvor fuglen kan fældes <u>såfremt</u> hundeføreren befinder sig ved sin hund, <u>såfremt</u> skytten/erne er på plads, og <u>såfremt</u> dommeren kan overse situationen. Dommeren bør i denne situation råbe ”Skyd”. Da der ikke er vist rejsning, er der ikke tale om en fuldt tællende situation, som i BRK højst kan give 2. præmie; i VK skal situationen vurderes i forhold til de andre hundes præstationer.

6. Opflugt og skud

Ro i opflugt kan påvirkes af, hvor hårdt hunden rejser sin fugl. Dommeren må være opmærksom på, om hunden vil prelle, eller om den blot bruger et par skridt til at komme i ro. I ÅK og BRK er *ro i skud* et absolut krav. I UK må kravet ikke være for kategorisk, den unge hund må have en betydelig margin.

Benytter dommeren ordet ”prelning” i sin kritik, kan hunden i ÅK/BK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR § 18, stk. 1, c).

På prøver, hvor der anvendes signalpistol, afgiver dommeren skud på jagtmæssig afstand. DUV fastslår, at på markprøver uden fældning af fugl, er det hundeføreren, der betragtes som jægeren, uagtet skuddet afgives af dommeren. Men det er en selvfølge, at dommeren skal være så langt fremme, at han/hun kan overskue situationen, dvs. at skud afgives inden for en sådan afstand, at hundens reaktion på skud og den videre afvikling af situationen kan vurderes sikkert. På markprøver, hvor der fældes fugl, er det skytten/skytterne, der er jægeren. Skud langt væk fra hunden kan ikke accepteres.

7. Apportering

A. Alm. regler:

Apportering skal ske villigt og hurtigt og med korrekt greb. Det er vigtigt, at hunden viser apportsøg. Fuglen bringes til føreren, der som hovedregel ikke må flytte sig fra det sted, hvor han/hun opholdt sig, da apportordren blev givet. I de tilfælde, hvor fuglen anskydes, fx bliver vinge- el-

ler stangskudt, er det en selvfølge, at tilladelse til apportering bliver givet omgående. Falder fuglen i uoverskueligt terræn eller langt ude, kan det, jf. FMR § 25, stk. 4, tillades føreren at gå med hunden og støtte den i apporteringsarbejdet.

Under apportering skal makkerhunden ubetinget være i ro, fx dækket af eller koblet. En hund, der stadig er under afprøvning, kan ikke sættes til at apportere en anden hunds fugl.

Hvis en hund under sit apportsøg får stand for en uskadt fugl, må denne ikke skydes, og situationen tæller ikke (positivt) – omvendt tæller ej heller en stødning (negativt). Det bemærkes, at bedømmelsen af hundens opførsel i øvrigt ikke er suspenderet under apportsøg.

Vedr. udkastning af fugl i forbindelse med forbiskud eller i tilfælde af, at skud ikke har kunnet afgives, henvises til FMR § 25, stk. 3.

B. Manglende apportering:

Hvis en hund ikke finder en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, kan den i BK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR § 25, stk. 2.

Afgives der skud til en fugl, og skønner dommeren, at denne ikke er ramt, fortsætter prøven også for den pågældende hund, for hvem der i øvrigt kastes en fugl (se herom ovenfor under A, sidste punktum). Dommeren noterer i sin kritik, at der er skudt forbi.

Som anført er det reglen, at den hund, der ikke finder og bringer en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, skal diskvalificeres. Derfor er det vigtigt, at dommeren – umiddelbart efter, at skuddet er faldet – beslutter sig for, om fuglen er ramt, og om det er prøverelevant, at fuglen eftersøges af den hund, der er under afprøvning. Dette stiller store krav til dommerens korrekte vurdering af situationen og til hans/hendes jagtlige erfaring. Hvis dommeren skønner, at en fugl kan findes og apporteres, og hunden derefter får apportordre, *skal* fuglen apporteres og bringes til føreren. I modsat fald er det diskvalificerende.

Supplerende tilføjes, at den omstændighed, at en ekstra apportør, der er med på prøver, hvor der fældes fugl, efterfølgende finder den omhandlende fugl, ikke kan få indflydelse på dommerens vurdering af den afprøvede hund.

I det pågældende tilfælde skal dommeren hurtigst muligt gøre terrænlederen/prøvelederen opmærksom på, at der bør foretages eftersøgning i et bestemt område. Det er herefter terrænlederen/-prøvelederens administrative afgørelse at iværksætte en eftersøgning, som i øvrigt først må påbegyndes, når prøveholdet har forladt området.

C. Knaldapportering:

Bedømmelsen af knaldapportering volder af og til problemer. Knaldapport i BK medfører, at hunden højst kan opnå en 2. præmie, jf. FMR § 24, stk. 5.

I VK, hvor konkurrencebedømmelse anvendes, straffes knaldapport som en dressurbrist, hvilket afhængigt af omstændighederne kan medføre diskvalifikation. I et i øvrigt svagt felt kan ordførende dommer skønne, at knaldapportøren alligevel kan placeres.

Det er vigtigt, at dommeren er meget opmærksom på, hvorledes en hund knaldapporterer. En knaldapport *efter udvist ro i opflugt* udelukker ikke en hund fra videre afprøvning, men sker knaldapporten *efter prelning i opflugt og skud,* kan en hund i BK ikke præmieres og i VK ikke placeres.

8. Hundens opførsel overfor hårvildt og husdyr

I ÅK, BK og VK er kravet *ubetinget respekt* forstået på den måde, at hunden skal kunne fløjtes af.

En hund, der efter ordre om at standse, forfølger hårvildt, kan i ÅK/ BK ikke præmieres og i VK ikke opnå placering, (jf. FMR § 18, stk. 1, d) om diskvalificering.

I UK bør dommeren ikke straffe en hund, der tager en kortere tur efter hårvildt og vender tilbage inden for rimelig

tid. Dette bør ikke nedsætte præmiegraden.

En hund, der forfølger og angriber husdyr, skal diskvalificeres, jf. FMR § 18, stk. 1, d). Bestemmelsen tager særlig sigte på katten, der ”optræder” på markprøver, og er indsat i konsekvens af, at katten er fredet.

Ligesom i forbindelse med hårvildt skal den hund, der forfølger en kat, selvfølgelig kunne bremses af føreren. Tages katten fx i rejsningen (hunden har fået ordre til at gå frem) eller under lignende uafvendelige forhold, bør hunden dog ikke diskvalificeres.

9. Præmiering

De eksisterende præmieregler er gode nok, blot de efterleves.

Problemet er, at dommerne administrerer præmiereglerne forskelligt. Den væsentligste fejl er, at der forekommer tilfælde, hvor 1. præmie er tildelt hunde, der ikke burde have haft den. *En hund, der tildeles 1. præmie, skal have ydet en i princippet fejlfri præstation.*

Med hensyn til 2. præmie bør denne gives den hund, der på et enkelt punkt eller to ikke har ydet en fejlfri præstation. En 2. præmie er en god præmie og bør af hundeførerne opfattes sådan.

3. præmie bliver i nogle tilfælde brugt som en ”skraldespand”, hvilket har medført en devaluering af 3. præmien. Dette skal ændres! Man skal bl.a. væk fra den opfattelse, at hvis en hund blot har haft en fugletagning, får den 3. præmie. Hundens arbejde i øvrigt kan imidlertid have været på så lavt et niveau, at den ikke kan præmieres. DUV ønsker 3. præmien revalueret således, at den af hundeførerne opfattes som en attraktiv præmiering.

Kapitel 11. Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer

§ 28. *Stk. 1.* Slæb- og apporteringsprøven (S&A-prøven) er en kvalifikationsprøve for hunde, der ønskes fremført i brugs- og vinderklasse.

Stk. 2. Resultatet af prøven ”bestået” og opnåede points eller ”ikke-bestået” registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK.

Stk. 3.1. Opnås resultatet ”bestået”, gælder dette for efterårets prøvesæson i året for prøvens beståelse, hele det følgende år samt forårets prøvesæson i det derefter følgende år, i alt to efterårssæsoner og to forårssæsoner.

Stk.3.2.. En hund, der to gange med 2 års eller større mellemrum har bestået en S&A-prøve, har ikke yderligere adgang til denne.

Stk 4.1. Beståelse af Jægerforbundets Udvidede Apporteringsprøve (JUA), kan erstatte én af de i stk.1. nævnte S&A-prøver som adgangsgivende til brugs- og vinderklasse, dog således at den enkelte hund kun én gang kan gøre brug af en JUA-prøve som kvalificering

Stk.4.2. Der er ingen begrænsning mht. antal gange, en hund i et bestemt år kan gå op til JUA-prøven eller til S&A-prøven. I samme år, som en hund går op til JUA-prøven, kan den også gå op til S&A-prøven, og der er valgfrihed mht. hvilken af de to prøveformer, der skal være adgangsgivende

§ 29. *Stk. 1.* Prøven omfatter følgende discipliner:

A. Apportering af kanin efter 250 meter slæb på mark.

B. Apportering over dybt vand af to ænder, udlagt i siv eller tagrør.

C. Apportering af to duer eller jagtbare hønsefugle, udlagt i høj vegetation.

Stk. 2. Reglement for Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer findes som **bilag 1** til dette kapitel.

§ 30. *Stk. 1.* Der afholdes årligt et af DJU nærmere bestemt antal landsdækkende prøver.

Stk. 2. Prøverne administreres af et af DJU nedsat udvalg, Slæb- og apporteringsprøveudvalget (SAU).

Stk. 3. Prøveledere og dommere inviteres af SAU.

Stk. 4. SAU kan efter behov uddelegere til specialklubberne at afholde et antal åbne prøver.

§ 31. S*tk. 1.* Prøverne afvikles hvert år i perioden juni - september over mindst tre forskellige dage.

Bilag 1

Reglement for Slæb- og apporterings-prøve for kontinentale racer, jf. FMR § 29, stk. 2.

I. Generelle bestemmelser

1. For hver af de i FMR § 29, stk. 1, anførte tre discipliner anvendes en 10-pointskala. For at bestå prøven, skal hunden sammenlagt opnå 25 point. Ingen karakter må være under 7.
2. For at en hund kan bestå prøven, skal den apportere og hjembringe alle apporteringsemner til føreren.
3. Hvis en hund er dumpet i en disciplin, afbrydes videre afprøvning.
4. Hvis en hund forlader et fundet apporteringsemne, medfører det dumpning.
5. Hvis en hund beskadiger et apporteringsemne, medfører det dumpning.
6. Hvis en hund viser tegn på skudrædhed, medfører det dumpning.
7. I alle discipliner er grebskifte tilladt, hvis hunden derved forbedrer sit greb, og når dette sker, uden at hunden direkte lægger apporteringsemnet fra sig.
8. I alle discipliner anvendes apporteringsemner aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår udskiftning af emnerne skal finde sted. Det er ikke tilladt selv at medbringe apporteringsemnerne.
9. Hunden skal aflevere alle apporteringsemnerne siddende, og aflevering må først ske efter dommerens tilladelse.
10. Hvis føreren overskrider startlinien ved apportering fra høj vegetation, medfører det, at hunden dumper.
11. Hvis føreren kaster en sten eller andre genstande for at animere/dirigere hunden, før den er begyndt at svømme, medfører det, at hunden dumper. Det samme sker, hvis føreren kaster mere end én sten/genstand, når hunden svømmer.
12.

II. Specielle bestemmelser

A. Apportering af kanin

Slæbterrænet skal være overskueligt. Alle typer af bundvegetation er brugbare.

Slæbet lægges i medvind eller sidevind. Såfremt slæbet lægges i sidevind, skal strækningen fra 1. til 2. knæk lægges i medvind.

Slæbets længde er 250 m, og der placeres 3 stokke i slæblinien (der må ikke benyttes flag).

Slæbet skal have to knæk på ca. 130 grader. Første stok placeres ved startstedet. Anden stok placeres 20 m fra startstedet, hvortil føreren må følge sin hund. Efter yderligere 80 m i lige linie lægges første knæk. Efter yderligere 50 m lægges andet knæk, som markeres med tredie stok. Kaninen slæbes herefter i lige linie 100 m. Kaninen aflægges, og slæblæggeren fortsætter mindst 40 m helst videre ud og placerer sig skjult i terrænet.

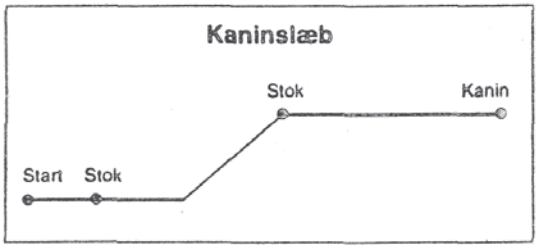

Der skal være mindst 40 m mellem slæbene.

Føreren må under hundens arbejde blive stående ved 20-m stokken, og hunden skal herefter selvstændigt udrede sporet og apportere kaninen.

Hvis hunden har tab, men hurtigt finder sporet uden førerens indgriben, er udredningen i orden.

Hvis dommeren skønner, at hunden har mistet kontakten med sporet så meget, at den kun tilfældigt kan finde kaninen, skal han bede føreren kalde hunden tilbage, og denne skal da ubetinget starte helt forfra.

En hund, der uden at støtte sig til sporet kun tilfældigt finder kaninen, apporterer denne og bringer den til føreren, kan ikke bestå prøven.

Hvis hunden uopfordret kommer tilbage til føreren uden kaninen, skal den også starte helt forfra.

Omstart er kun tilladt én gang.

Når hunden er på vej tilbage med kaninen, er det tilladt føreren over for hunden at markere sin placering.

1. Bedømmelse af apportering af kanin

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

a. hvis hunden virker stærkt trykket eller viser manglende arbejdslyst,
b. hvis hunden viser usikkerhed mht. at følge sporet,
c. hvis hunden apporterer med udpræget dårligt greb,
d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

f. hvis føreren efter 20 m stokken kontakter hunden for at korrigere dens sporarbejde. Der mistes 1 point, hver gang hunden kontaktes,
g. hvis hunden skal starte om,
h. hvis hunden direkte lægger kaninen, men uopfordret tager den op,
i. hvis hunden ikke siddende afleverer kaninen i førerens hånd.

B. Apportering fra vand

To ænder udlægges uset af hunden med en indbyrdes afstand på ca. 30 m i siv eller tagrør i en afstand af ca. 30 m fra standpladsen, således at hunden skal svømme mindst 20 m over dybt vand for at kunne gennemføre apporteringen.

Området, hvor ænderne er udlagt, udpeges for føreren.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m.

Det bør tilstræbes – evt. ved afmærkning – at ænderne kastes samme sted hver gang.

Så længe hunden arbejder energisk og lader sig dirigere i området, hvor ænderne ligger, skal der gives den rimelig tid til at løse apporteringsopgaven.

Aflevering skal ske ca. 5 m fra vandkanten.

Omstart er tilladt én gang for hver and.

1. Bedømmelse af apportering fra vand

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i vandet,
b. hvis hunden viser dårlige svømmeegenskaber,
c. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakte den,
d. hvis hunden apporterer med decideret dårligt greb (hoved, hale- eller vingefjer),
e. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,

f. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

g. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsvilligt,
h. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlydte og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere,
i. hvis hunden, efter at den er kommet i vandet, vender tilbage til føreren eller går på land uden at have påbegyndt søget (omstart),
j. hvis føreren, når hunden svømmer, kaster en sten eller anden genstand for at dirigere/animere den.
k. hvis hunden direkte lægger anden, men uopfordret tager den op igen,
l. hvis hunden ikke siddende afleverer anden i førerens hånd.

C. Apportering fra høj vegetation

Apportering sker fra åbent land ind i en tilpas stor, ung grankultur eller i tætte løvtræer med høj bundvegetation, evt. en remise. Tjørne- og brombærkrat samt nældebevoksning skal undgås.

To duer udlægges uset af hunden ca. 5 m inde i bevoksningen med en indbyrdes afstand på ca. 15 m og i en afstand af mindst 30 m fra startstedet.

Duerne skal udlægges således, at apporteringen foregår i medvind eller skrå sidevind.

Området, hvor duerne er udlagt, udpeges for førerne.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. Det er ikke tilladt føreren at overskride startlinien.

Skytten placerer sig ved den ene stok.

Det skal tilstræbes - evt. ved afmærkning – at duerne hver gang kastes samme sted, ligesom udlæggeren ved hver udlægning bør benytte samme ganglinie.

Under hundens arbejde er det tilladt at dirigere den med tegn og mådehol-dende kommandoer.

Der skydes et skud, før hunden sendes ud for at apportere den anden due. Hunden skal være ukoblet og forholde sig rolig.

Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i apportområdet, skal der gives den rimelig tid til at løse apporteringsopgaven.

Omstart er tilladt én gang for hver due.

1. Bedømmelse af apportering fra høj vegetation

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i apportsøg,
b. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakt den,
c. hvis hunden apporterer med et udpræget dårligt greb (hoved, hale- eller vingefjer),
d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hver af følgende tilfælde:

f. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsivrigt,
g. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlydte og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere i apportområdet,
h. hvis hunden skal starte om,
i. hvis hunden direkte lægger duen, men uopfordret tager den op igen,
j. hvis hunden ikke siddende afleverer duen i førerens hånd,
k. ikke venter på førerens ordre til at starte apportsøget.

Vejledning til slæb- og apporteringsprøvereglerne for kontinentale racer

(jf. FMR kap. 11)

A. Udfyldende kommentarer vedr. apportering generelt

Ved apportering af alle fem emner gælder:

1. Hvis en hund skifter greb uden at lægge emnet fra sig, skal den ikke miste point, medmindre dette sker gentagne gange.
2. Hvis en hund lægger emnet, vil enhver form for kontakt fra førerens side for at få den til at gennemføre apporteringen medføre dumpning.
3. Hvis hunden lader emnet falde umiddelbart ved føreren (indenfor hans rækkevidde), skal apporteringen betragtes som fuldført, men der tildeles hunden et eller to minuspoint afhængig af, om hunden sidder eller står.
4. Det er tilladt føreren at rose hunden og sige ”på plads” el. lign. og at an-vende ordren ”hold fast” el. lign., men dommerne kan skønne, at for megen kommunikation med hunden kan være udtryk for usikkerhed, hvilket kan udløse et minuspoint.

B.Udfyldende kommentarer vedr. apportering af kanin

1. Omstart:
   Hvis dommeren forlanger omstart, når hunden er forholdsvis tæt på kaninen, bør dette ske således, at føreren har en reel chance for at bremse hunden og kalde den hjem, uden at den tilfældigt finder og apporterer kaninen.
2. Hunden forbigår kaninen:
   Hvis hunden følger slæbet, men går forbi kaninen og hen til slæblæggeren og derfra så på sporet tilbage til kaninen (her skal gives en vis margin) og apporterer denne, må hunden ikke dumpes, men kan tildeles et minuspoint.
3. Kontakt fra fører:
   Når hunden er ved kaninen, vil enhver form for kontakt fra føreren til hunden medføre dumpning.

C. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra vand

1. Omstart:
   En hund, der er i søg efter et apporteringsemne, kan måske uset af føreren komme på land og dermed uforvarende opsøge føreren. Når hunden i et sådant tilfælde startes på ny, skal det ikke automatisk betragtes som en omstart.
2. Apportering:
   a. Da der altid kan være usikkerhed mht., hvorledes vinden svøber i terrænet, skal dommeren ikke, selvom han evt. kan se hunden, automatisk tildele den minuspoint, hvis den tilsyneladende går forbi emnet i god vind.
   b. Hvis en hund efter at have apporteret lægger hjemturen over land, skal det kun koste point, hvis terrænets udformning gør hjemturen over land særlig uhensigtsmæssig.
3. Kontakt fra fører:
   Apportordre er tilladt, indtil hunden af føreren kan ses med emnet.
4. Andre forhold:
   a. En hund kan ikke miste point, fordi den ryster sig, når den kommer op af vandet.
   b. Hvis en hund apporterer begge emnerne på én gang, skal apporteringen betragtes som værende i orden. Dog skal der tildeles den et minuspoint for grebskifte.

D. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra høj vegetation

1. Omstart:
   a. Ved omstart forstås, at føreren kalder hunden til sig og starter den som ved afprøvningens begyndelse.
   b. Dommeren kan anlægge det skøn, at en omstart er nødvendig.
   c. Føreren kan selv vælge, at en omstart er nødvendig.
   d. Hvis en hund efter forgæves at have søgt apporteringsemnet søger tilbage mod startlinien, er det tilladt føreren at dirigere sin hund videre til apport. Dette må ikke betragtes som omstart. Søger hunden imidlertid helt hjem til føreren, evt. bag startlinien, skal dette betragtes som omstart.
2. Apportering:
   Samme kommentarer som under C., 2., a.
3. Kontakt fra fører:
   Samme kommentarer som under C., 3.
4. Andre forhold:
   Samme kommentarer som under C., 4., b., med den tilføjelse, at der, når begge emner er afleveret, skal afgives skud som angivet i Bilag 1, C., til Fælles Markprøve Regler § 29, stk. 2.

E. Udfyldende kommentarer vedr. beskadigelse af apportemner

Når hunden har afleveret apporteringsemnerne, skal disse undersøges af dommeren for skader.

Ved evt. beskadigelse gælder følgende retningslinier: Alle prøver skal afvikles således, at de ligner jagt mest muligt. Heraf følger, at hundens apportering af apporteringsemnerne på prøver kan foregå under vekslende omstændigheder, som kan være årsag til beskadigelse af vildtet.

Den i FMR kapitel 11, Bilag 1, I., 5., anførte regel, hvorefter det medfører dumpning, hvis hunden beskadiger et apporteringsemne, skal derfor forstås således, at reglen ikke skal bringes i anvendelse ved enhver mindre beskadigelse af eller rift i apporteringsemnet, men anvendes ved beskadigelser, som tilføjes emnet på grund af egentlig hårdmundethed eller hundens tilbøjelighed til "at plukke" i emnet.

Hvis dommeren kender hunden skyldig, dumper den.

Kapitel 12. Apporteringsprøveregler for jagthunde

§ 32. Prøvens mål er at søge at højne jagthundenes standard i den vigtige del af dressuren, som omfatter apporteringen, og at animere hundeførerne til at arbejde mere med den del af dressuren, der ligger "efter skuddet".

§ 33. *Stk. 1.* Prøven deles i følgende discipliner:

A. Apportering af duer på land.
B. Apportering af hårvildt.
C. Apportering af fuglevildt fra vand.

Stk. 2. Som apporteringsemner anvendes tamduer, gråænder og kolde kaniner (vægt ca. 1,5-2,5 kg) aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår et apporteringsemne skal udskiftes.

Stk. 3. Hvis der i disciplinen vandapportering bruges duer, skal disse være tørre.

Stk. 4. Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer findes som **bilag 2** til dette kapitel.

§ 34. *Stk. 1.* Organisationerne kan lade afholde det fornødne antal prøver årligt.

Stk. 2. I prøven kan deltage stambogsførte jagthunde af alle jagt-

hunderacer, se dog FMR § 8, sidste punktum.

Stk. 3. Organisationen har ret til at kræve medlemskab som forudsætning for deltagelse.

Stk. 4. Prøvelederne, der udpeges af organisationen, drager omsorg for fremskaffelse af egnet terræn og træffer aftale med det fornødne antal autoriserede dommere.

Stk. 5. Indskud til prøven fastsættes af Dansk Jagthunde Udvalg.

Bilag 2

Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer, jf. FMR § 33, stk. 4.

A. 1. disciplin: apportering af duer på land

Fører og hund anbringer sig bag en afmærket startlinie, som føreren ikke må overskride under øvelsen (han/hun må dog bevæge sig fra side til side inden for afmærkningen). Hunden skal uden at være koblet ligge dæk eller sidde ved førerens side og må ikke berøres af denne, medens duer kastes og skud afgives. Hunden skal forholde sig rolig under udkast og skud.

Når fuglekasteren – i en bue – er tilbage ved startlinien, giver dommeren ved tegn hundeføreren tilladelse til at sende hunden af sted for apportering.

Hunden skal i tilpas hurtigt tempo og inden for rimelig tid finde og hente duerne.

Det er underordnet, hvilken af duerne hunden tager først. Duerne skal apporteres med et korrekt greb. Hunden skal siddende aflevere duerne i førerens hånd.

Begge duer skal apporteres, for at hunden kan bestå. Det er tilladt hunden at bringe begge duer på én gang, dog trækkes der 1 point.

1. Forklaring til duebanen

På tegn fra dommeren udkastes 50 meter fra startlinien umiddelbart efter hinanden to duer, samtidig med at to skud afgives med 9 mm startpistol. Duerne kastes således, at de falder med en indbyrdes afstand af 20 meter. Nedfaldsstedet skal markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende materiale (se skitsen), og således at duerne i forhold til hundens startplads falder i medvind eller sidevind.

Straks efter udkast af duerne begiver kasteren sig tilbage til startlinien.

Terrænet skal være så tilpas loddent (vegetationshøjde ca. 30 cm), at hunden fra startstedet ikke har mulighed for at se de udkastede duer.

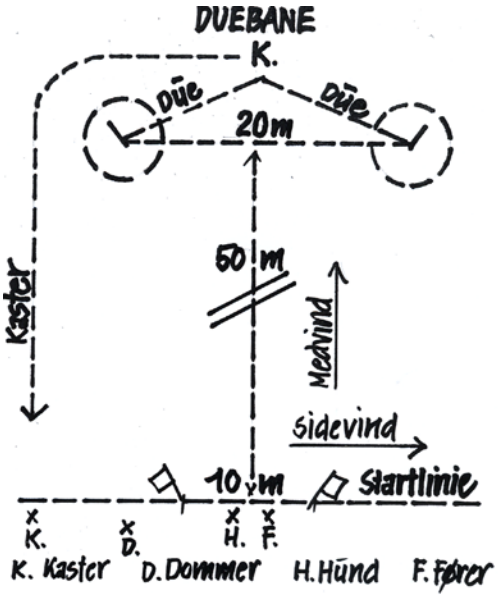

B. 2. disciplin: Kaninapportering

Når kaninudlæggeren er vendt tilbage til startlinien, giver dommeren ved tegn føreren tilladelse til at starte sin hund. Skud afgives ikke her.

Ellers er startproceduren og øvrige forløb som under 1. disciplin.

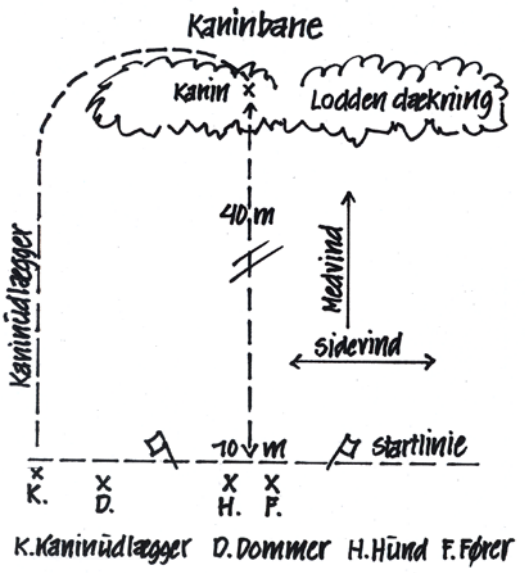

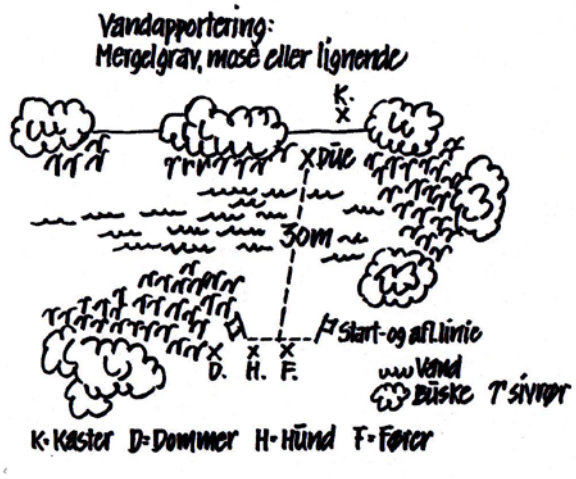

1. Forklaring til kaninbanen

40 meter fra startlinien udlægges en kanin i god lodden dækning, således at den er uset af hund og fører. Stedet markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende materiale, så kaninen lægges samme sted hver gang. Dækningen må dog ikke være højere eller mere tæt, end at hunden, når den befinder sig ved kaninen, er synlig, således at det kan bedømmes, om hunden uden tøven apporterer, forbigår, ”nusser” kaninen eller lignende.

Kaninudlæggeren skal, når han/hun går ud med kaninen, sørge for at holde denne så højt, at fært ikke afsættes. Vejen frem og tilbage lægges i en bue uden om den egentlige bane (se skitsen).

C. 3. disciplin: Apportering af fuglevildt fra vand

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., startlinien, der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene anbringes i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. På kommando fra føreren skal hunden villigt og uden tøven gå i vandet, svømme ud og inden for rimelig tid lade sig dirigere frem til fuglen, tage denne med et godt greb og så direkte som muligt svømme tilbage. Aflevering i førerens hånd skal ske, mens hunden sidder på land bag startlinien (se skitsen).

1. Forklaring til vandapportering

Fører og hund anbringer sig bag startlinien. På tegn fra dommeren kastes fuglen (her afgives intet skud), således at den falder ca. 30 meter fra hundens startplads på dybt og åbent vand og sådan, at hunden fra startlinien har mulighed for at bemærke sig stedet, hvor fuglen falder (se skitsen).

Straks efter udkastet træder kasteren væk fra bredden – om muligt ude af syne for den startende hund.

D. Bedømmelse

I hver af de tre discipliner har føreren ret til én gang at kalde sin hund af og helt tilbage til startlinien og på ny at dirigere den ud.

I hver disciplin gives karakter fra 0-10 point. For at bestå prøven kræves, at hunden har opnået mindst fem point i hver af de tre discipliner.

E. Karakterskala

Bestået:
10-9 point…….udmærket
8-7 point…….godt
6-5 point…….acceptabelt
Ikke bestået:
4-3 point…….mangelfuldt
2-0 point ……uantageligt

Ved bedømmelsen tages hensyn til helheden og det idealbillede, man ønsker at se af en hund under apporteringen:

1. lyst og energi i et godt anlagt apportsøg i tilpas størrelse og fart,
2. bevidst søg ved næsens hjælp,
3. god kontakt til fører, således at det fremgår, at hunden er veldresseret og villig lader sig dirigere,
4. spontan og korrekt apportering (greb) og korrekt aflevering (siddende og i førerens hånd).

Det er ikke afgørende, om disciplinen afvikles på 4, 5 eller 6 minutter. Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i området, hvor apporteringsemnet ligger, skal den gives en rimelig tid, som dog ikke må være mere end 10 minutter, inden dommeren giver koblingsordre.

F. Stambogsføring og præmier

Resultatet af prøven "bestået" og opnåede points eller "ikke-bestået" registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK. Opnåede point benyttes i forbindelse med afholdelse af racedyster samt tildeling af evt. ærespræmier og pokaler. Bortset fra skænkede ærespræmier uddeles der ikke præmier.

Vejledning til apporteringsprøvereglerne

Ad § 33, stk. 2

Hvis der ved vandapportering bruges duer, skal det indskærpes, at der anvendes en tør due hver gang.

Ad Bilag 2, A, B & C

Dirigering af hund fra startlinien med overdreven brug af tegn, fløjte eller tilråb kan kun medføre træk i point i øverste del af skalaen, men ikke dumpning, hvis ellers betingelserne er opfyldt.

Dette gælder også for kanin- og vandapportering

Aflevering må først ske på dommerens ordre.

For at opnå maks. point er det en betingelse, at apporteringen sker spontant, dvs. uden indgriben fra førerens side, når hunden har lokaliseret emnet. Det er herefter tilladt føreren at animere sin hund én gang til apportering, hvorved der tabes ét point. Ved yderligere animering til apportering dumper hunden. Dette gælder under hele afprøvningen.

Ad Bilag 2, C

Går hunden på vej ud i vandet et kortere stykke langs med land for derefter at svømme ud til fuglen, kan dette kun medføre pointtab, men ikke dumpning. Lægger hunden tilbage-turen over land, medfører dette alene heller ikke dumpning.

Ad Bilag 2, E

Minus point gives for:

1. starturo (knaldapport),
2. manglende lyst og energi i søget,
3. dårlig kontakt til føreren og evne til at lade sig føre,
4. for stort anlagt apportsøg med lange afstikkere ud i terrænet,
5. animering én gang til apportering, efter at hunden har lokaliseret apporteringsemnet,
6. tøven og ulyst til at tage apporteringsemnet (roden og gnasken),
7. smider apporteringsemnet fra sig på vej tilbage til føreren (forbedring af greb er tilladt, såfremt det gøres uden at lægge apporteringsemnet),
8. decideret dårligt greb (hoved, hale- eller vingefjer),
9. nægter at sidde ved aflevering,

10. apportkommando til hunden inden tilladelse fra dommeren,
11. overdreven brug af fløjte og tilråb.
12. begge duer bringes på én gang.
13. hvis hunden ikke afleverer siddende

Desuden i vand:

14. trykker sig og viser ulyst til at gå ud i vandet,
15. hunden vender af sig selv om på halvvejen for at vende tilbage til land,
16. lægger tilbagevejen med fuglen over land,
17. stenkast for at lede hunden mod apporteringsemnet.

En hund kan ikke bestå, hvis:

18. den er skudræd,
19. føreren animere den til apportering mere end én gang, efter at den har lokaliseret apporteringsemnet,
20. den finder apporteringsemnet, men går fra det uden at tage det op,
21. apporteringsemnet er groft beskadiget,
22. føreren overskrider startlinien,
23. aflevering af det apporterede emne sker før hunden er bag startlinien.

Kapitel 13. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer

§ 35. *Stk. 1.* Prøvens formål er at højne jagthundenes standard i den del af dressuren, der omfatter apportering af tungt vildt over stor afstand. Prøven er identisk med Fuldbrugsprøvens disciplin for ræveslæb, jf. Regler for Afholdelse af Fuldbrugsprøver i Danmark, II, A, 1. På ræveslæbsprøven kan dog kun omstartes én gang.

Stk. 2. For at bestå prøven, skal hunden have opnået mindst 3 point. Resultatet ”bestået” eller ”ikke bestået” samt karaktererne 4 til 0, fx ”Bestået med 4 point”, registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK.

Stk. 3. *Karakteren 4* gives for det arbejde, der lever helt op til reglernes krav.

Karakteren 3 gives for det arbejde, som med få undtagelser lever op til reglernes krav. Arbejdets udførelse skal have en sådan karakter, at man ikke er i tvivl om, at hunden er en sikker hjælper, som vil kunne løse opgaven tilfredsstillende.

Karakteren 2 gives for det arbejde, som er behæftet med ikke ubetydelige mangler i forhold til reglernes krav. Opgaven udføres kun delvist, og på jagt ville en lignende præstation kunne have medført, at vildt, som burde være leveret, mistes.

Karakteren 0 gives for den uantagelige præstation. Reglernes krav opfyldes ikke, og den jagtlige værdi af hundens arbejde er uacceptabelt.

§ 36. *Stk. 1.* Prøven afvikles i skov eller skov-lignende område, således at hunden skal arbejde selvstændigt uden støtte fra sin fører.

Stk. 2. Frosne, men veloptøede ræve kan anvendes. Det bør tilstræbes, at der anvendes ræve af god kvalitet og nogenlunde ens størrelse, helst ikke over syv kg.

Stk. 3. Slæbet har en længde på 300 m med knæk ved ca. 100 m og 200 m. Afstanden mellem slæbene skal tilstræbes at være mindst 60 m.

Stk. 4. Føreren må følge sin hund evt. i line ca. 10 m. Hunden skal herefter selv udrede slæbet og bringe ræven uden indgriben fra førerens side. Dog er det tilladt føreren med armbevægelser at tilkendegive sin position over for hunden, når den er på vej tilbage med ræven.

Stk. 5. Såfremt hunden får tab og vender tilbage eller må kaldes ind, sættes den på sporet igen, men mister her-

ved ét point. Klarer den ikke slæbet anden gang, afbrydes arbejdet, og hunden mister muligheden for at opnå point. At hunden på vej tilbage med ræven skifter greb på denne, har ingen indflydelse på præmiegraden, blot det sker, uden at føreren griber ind.

Stk. 6. Hunden må aflevere siddende eller stående.

§ 37. *Bemærkninger. Stk. 1.* Slæbet lægges af én person, men det fremmer prøvens afvikling, at der er to slæblæggere til disposition.

Stk. 2. Dommeren og slæblæggeren skal aftale en intern kommunikation, fx ved hjælp af jagthorn eller mobiltelefon.

Stk. 3. Når slæblæggeren har aflagt ræven, fortsætter han ligeud mindst 15 m og skjuler sig. Slæblæggeren skal fra sit skjul kunne se hunden, og han skal omgående rapportere til dommeren, hvis hunden har været ved ræven og derefter forlader denne. I dette tilfælde afbrydes hundens afprøvning. Det skal understreges, at det ikke er hundens evner på spor, der skal bedømmes. Det er en apportering over lang afstand, hvor hunden støtter sig til det stærkt færtgivende slæb. Støder hunden vildt på sin vej frem til ræven, er det acceptabelt, hvis den kort forfølger dette, men den skal selvstændigt vende tilbage og fuldføre opgaven.

Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i h.h.v. kontinental og engelsk racegruppe

(Bilag til FMR § 3, stk. 2)

I medfør af FMR § 3, stk. 2, indplaceres de forskellige stående jagthunderacer af Dansk Kennel Klub efter indstilling fra Dansk Jagthunde Udvalg i h.h.v. den kontinentale og den engelske racegruppe.

Pr. d.d. er nedenstående racer indplaceret i de to racegrupper:

Kontinentale racer:

Ruhåret, Korthåret, Langhåret og Gammel Dansk Hønsehund, Münsterländer, Weimaraner, Vizsla, Drentsche Patrijshond, Pudelpointer, Griffon Korthals og Tjekkisk Ruhåret Hønsehund.

Engelske racer:

Engelsk, Irsk og Gordon Setter, Pointer og Breton.

Den 1. april 2000

For Dansk Jagthunde Udvalg:
Aage Stenhøj Jørgensen
Formand

Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderprøver for kontinentale og engelske racer.

1. AFVIKLING/BEDØMMELSE

På vinderprøver anvendes konkurrencebedømmelse. Dog er bedømmelsen inden pausen ren kvalitetsbedømmelse. Efter pausen, for engelske hunde i 2. heat og derefter, anvendes som anført konkurrencebedømmelse. Forudsætningen for, at en hund ved prøvens afslutning kan opnå placering, er, at hunden på en kvalitetsprøve med samme præstation ville kunne opnå mindst en 3. præmie.

Inden pausen giver den enkelte dommer til hundeførerne et kort, mundtligt referat af hundenes præstationer indtil da uden angivelse af kategorier.

For at kunne fortsætte efter pausen, dvs. for engelske hunde at kunne overgå til 2. heat, skal hundene før pausen have været afprøvet i mindst 2 slip og sammenlagt i mindst 15 minutter. Endvidere skal hundene have været afprøvet på åbent felt.

Efter pausen, dvs. for engelske hunde inden 2. heat, informerer ordførende dommer hundeførere og publikum om de fortsættende hundes indplacering i nedennævnte hovedkategorier.

Ordførende dommer for engelske hunde foretager lodtrækning af de fortsættende hunde inden 2. heat.

For afprøvning af kontinentale hunde efter pausen og for engelske hunde i 2. heat kræves, at en hund som minimum skal være afprøvet så længe, at dens søg, fart og stil kan bedømmes af det samlede dommerteam.

For engelske hunde gælder tillige, at der efter 2. heat, men inden matchningen, gives oplysning om hundenes indbyrdes rangering på dette stadie. Hvis tiden tillader det, suppleres disse oplysninger med et kort, mundtligt referat af hundenes præstationer indtil da. Endvidere skal de to øverst rangerede engelske hunde have konkurreret mod hinanden i matchningen.

Kontinentale hunde placeres på baggrund af dagspræstationen. Engelske hunde placeres principielt på samme grundlag, blot vægtes hundenes arbejde i 2. heat og i matchningen højere end arbejdet i 1. heat.

2. ORDFØRENDE DOMMER

Ordførende dommer overtager ved pausen ledelsen af dommerkollegiet. Han er opmand for prøvens dommere og afgør i tvivlstilfælde alle spørgsmål om hundenes indplacering i nedennævnte kategorier. Ligeledes tilrettelægger han afprøvningen efter pausen, forestår den løbende kritikskrivning, afgør hundenes endelige placering og giver ved prøvens afslutning motivation herfor.

3. KATEGORIER

For at ordførende dommer hurtigt kan danne sig et overblik over, hvilke hunde, der skal forsætte til videre afprøvning, er det et **absolut krav**, at den enkelte dommer til pausen skal have indplaceret de hunde, der kan fortsætte efter pausen, i følgende **vejledende kategorier**:

Kontinentale racer:

Kategori 1:
En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie.

Kategori 2:
En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 2. præmie.

Kategori 3:
En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 3. præmie.

IFF
*En fejlfri hund **uden chance til fugl** og hvis præstation i øvrigt har berettiget den til en 1. præmie i ÅK/BK.*

Engelske racer:

Kategori 1A:
*En effektiv, fejlfri hund af **betydeligt format,** der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie.*

Kategori 1B:
*En effektiv hund af **godt format,** der i ÅK/BK kunne have opnået en 1. præmie*

Kategori 2A:
*En effektiv hund af **betydeligt format**, der i ÅK/BK kunne have opnået en 2. præmie.*

Kategori 2B:
*En hund af **godt format,** der i ÅK/BK kunne have opnået en 2. præmie.*

Kategori 3:
En hund, der i ÅK/BK kunne have opnået en 3. præmie.

IFF
*En fejlfri hund **uden chance til fugl** og hvis præstation i øvrigt har berettiget den til en 1. præmie i ÅK/BK.*

Kontinentale og engelske racer:

Dommerne skal være opmærksomme på, at der i kategori 2 kontinentale racer / 2A engelske racer kan være indplaceret én eller flere hunde som ikke har vist rejsning. Får denne/disse efterfølgende vist rejsning, kan de rykke op i øverste kategori. Det gælder også hunde under IFF, hvis de får en godkendt fuglesituation.

På grundlag af kategorierne vil ordførende dommer i samråd med sine meddommere hurtigt være i stand til efter en konkret vurdering af hver enkelt hunds præstation at afgøre, hvilke og hvor mange hunde, der medtages efter pausen. Ordførende dommer kan ligeledes efter eget skøn medtage et antal reserver. Disse hundeførere skal informeres om, at deres hunde er reserver. Hos de kontinentale bliver hunde, der efter pausen er medtaget som reserver, kun afprøvet efter behov. Hos de engelske skal alle hunde, der medtages efter pausen, afprøves. Medtages de til matchningen, afprøves de kun efter behov.

Med hensyn til tildeling af HP (Hæderspris), CAC (Certifikatkvalitet), CACIT og Reserve-CACIT henvises til § 11 stk. 5 og 6.

Da der ikke er placeringspligt, bør ordførende dommer være opmærksom på, at det efter pausen hverken tjener noget formål at medtage et for stort antal hunde eller hunde af for dårlig kvalitet.

4. UDFÆRDIGELSE OG EKSPEDITION AF SKRIFTLIGE KRITIKKER

Kontinentale: Senest 10 dage efter prøven udfærdiger den enkelte dommer de endelige skriftlige kritikker over den enkelte hunds formiddagspræstation. Kritikken registreres i Hundeweb i den enkelte hunds kritikfelt. Den ordførende dommer tilføjer sin kritik fra efter pausen i de fortsættende hundes kritikfelt.

Engelske: Efter prøven udfærdiger den enkelte dommer de endelige skriftlige kritikker over den enkelte hunds præstation i 1. heat. Kritikken registreres i Hundeweb i den enkelte hunds kritikfelt. Den ordførende dommer affatter kritikken for 2. heat og matchningen slip for slip i en pdf-fil, som afsluttes med en motivering for placeringen.

Der henvises i øvrigt til Hundewebs manual for dommere.

Udfærdiget af
DOMMERUDVALGET 27. maj 2013

Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl

Formål
Formålet med denne instruktion er at skabe de bedste muligheder for, at der kan fældes fugl i **alle** situationer, hvor en hund har stand.

Skytterne
Prøvearrangørerne bør kun benytte skytter, der er rutinerede og vant til at jage med en stående hund.

Skytternes placering
Når en situation skal afvikles, placerer skytterne sig i den jagtmæssigt mest hensigtsmæssige afstand i forhold til hunden klar til skudafgivelse. Ved en hensigtsmæssig afstand forstås, at skytterne placerer sig i et område, der ligger 10-12 meter ude til siderne på hver sin side af den stående hund og med frit skud i forhold til hund og fører. Skytterne skal til enhver tid holde sig orienteret om, hvor øvrige hundeførere og publikum befinder sig i marken.

Skytterne skal følge med frem ved hundens avancering, klar til at afgive skud.

I øvrigt kan placering af skytterne med fordel aftales med dommeren, medens disse går frem mod den stående hund, specielt hvis særlige terrænforhold e.l. gør sig gældende.

Hvis hunden har stand ved et levende hegn el. lign., afgør dommeren, hvor skytterne skal placere sig. Hvis en skytte skal gennem et levende hegn, skal det ske så langt væk fra den stående hund, at skytten ikke laver uro, og derved får fuglen på vingerne.

Fældning af fugl
Ofte orienterer dommeren på forhånd skytten om, at hundeføreren må lade sin hund rejse fuglen, når dommeren har godkendt standen, og skytterne er på plads. Hvis dommeren skønner, at avanceringen fx er for upræcis el. lign., og situationen derfor ikke godtages, råber han fx **"Nej",** og fuglen må ikke fældes. Siger dommeren intet, har han godkendt situationen, og fuglen skal fældes. (Denne aftale er at foretrække for den modsatte, hvor dommeren råber **"Skyd"**, hvis fuglen må fældes).

En anden måde at administrere dette forløb på er, at dommeren på forhånd har instrueret hundefører og skytter om, at dommeren skal give tegn til hundeføreren om, at situation kan afvikles. Først da må hunden rejse sin fugl. Også her råber dommeren **"Nej",** hvis fuglen ikke må fældes.

Det pointeres, at det alene er dommeren, der kan godkende situationen. Det kan således ikke overlades til skytterne at give tegn til hundeføreren om, at fuglen kan rejses.

I hver enkelt situation bør der kun fældes én fugl. Det bør tilstræbes, at en fugl ikke fældes umiddelbart foran hunden.

Skytterne skal i øvrigt iagttage almindelige sikkerhedsregler i forbindelse med fældning af flyvende vildt. Når der ikke er meldt stand, går skytterne med knækket gevær.

Terrænlederen
Terrænlederen har ansvaret for de øvrige hundeføreres og publikums færden i terrænet, således at de hunde, der er til afprøvning, ikke forstyrres. Terrænlederen påser også at publikum ikke færdes på marker med afgrøder, der skal beskyttes. Endelig har terrænlederen ansvar for, at øvrige hundeførere og publikum af sikkerhedshensyn hele tiden færdes samlet i terrænet.

Hvis terrænlederen konstaterer, at de tilstedeværende ikke længere befinder sig i anvist område og derved kan være i fare i en evt. skudsituation, har han pligt til at gribe ind. Er

det nødvendigt at stoppe prøven, indtil problemet er løst, har han ret til dette.

Hvis den ene af skytterne tillige er terrænleder, skal han sikre sig, at hans anvisninger er forstået, inden slippet startes.

Terrænlederen bør – efter at ovennævnte hensyn til sikkerhed og afgrøder er iagttaget – tillige tage hensyn til, at øvrige hundeførere og publikum i videst muligt omfang bør kunne følge prøvens afvikling.

Terrænlederen kan bruge publikum som stopklappere op imod en skov eller remise.

Dansk Jagthunde Udvalg
Januar 2004

Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet

Til Danmarksmesterskabet (DM) kan kun udtages hunde, der har en stambogsført placering på en af nedennævnte udtagelsesprøver. Alle udtagne hunde skal være præmieringsværdige, dvs. have fået betegnelsen ”vinder”. Der udtages kun hunde fra vinderprøver, hvor der er startet mindst 10 hunde. I øvrigt henvises til Fælles Markprøve Regler for stående jagthunde (FMR) Kap. 4 § 11, stk. 4.

Kontinentale racer

På DM kan kun deltage danskejede hunde optaget i Dansk Hundestambog, der føres af Dansk Kennel Klub.
Til DM udtages fra organisationernes efterårsvinderprøver op til 20. Disse udtages i forhold til antal startende hunde på de enkelte vinderprøver. Endvidere udtages 1. vinderne fra specialklubbernes efterårsvinderprøver.
Hvis en hund på en af specialklubbernes vinderprøver som 1. vinder kvalificerer sig til DM og derefter tillige udtages på en af organisationernes vinderprøver, jf. ovenfor, indtræder 2. vinderen som deltager i DM i stedet for denne. Dette sker også, hvis 1. vinderen tilsvarende er forhindret i at del-tage i DM. Udtages 2. vinderen tilsvarende eller er denne forhindret i at deltage i DM, indtræder 3. vinderen osv.

Engelske racer

På DM kan deltage danskejede hunde optaget i Dansk Hundestambog, der føres af Dansk Kennel Klub, samt udenlandsk ejede hunde med tilsvarende FCI-anerkendt stambog.
Til DM udtages fra organisationernes efterårsvinderprøver og fra specialklubbernes efterårsvinder-prøver op til 25 hunde. Disse udtages i forhold til antal startende hunde på de enkelte vinderprøver.
Hvis en hund kvalificerer sig mere end én gang på ovennævnte prøver, regnes den første kvalificerende placering som den gældende. Ved kvalificering på den anden prøve, indtræder den næste vinder på denne prøve som deltager på DM.
Hvis en hund, der har kvalificeret sig til DM, er forhindret i at deltage, indtræder den næste vinder som deltager i stedet for denne.

Vedtaget af Dansk Jagthunde Udvalg den 5. juni 2013

DJU's sanktioner og procedureregler i disciplinærsager

(Bilag til FMR § 4)

Indledning

I forbindelse med 1997-revisionen af FMR besluttede DJU, at der i FMR – nærmere betegnet i FMR § 4 – skal henvises til den eksisterende fremstilling om disciplinærsager i DJU regi. Denne henvisning skal tjene det formål, at ingen brugere af FMR længere skal kunne være i tvivl om eksistensen af DJU's absolutte bemyndigelse til at træffe afgørelse i disciplinærsager, der henhører under DJU, og til at træffe de nødvendige disciplinære foranstaltninger.

Nærværende fremstilling er et koncentrat af den eksisterende "Redegørelse for disciplinære foranstaltninger, klagesager m.v. i Dansk Jagthunde Udvalg" af 18. juli 1997 indeholdende de ændringer i klageproceduren beskrevet i FMR § 3, stk. 3, som er vedtaget af DJU den 1. februar 2010.

Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger i DJU's vedtægter og i FMR

1. DJU's vedtægter

DJU's vedtægter fastslår i afsnit 10, at *DJU som øverste klageinstans inden for dansk jagthundesport træffer afgørelser og idømmer disciplinære foranstaltninger af enhver art.*

En positiv regel om *godkendelse af dommere* findes i samme afsnit. Det fremgår her, at DJU uddanner og godkender dommere til at dømme de af DJU anerkendte prøver. Det følger heraf, at DJU omvendt kan *foranledige en dommerautorisation tilbagekaldt.* I selve autorisationsbrevet fra DJU har det siden januar 1992 bl.a. udtrykkeligt været anført, at DJU til enhver tid kan tilbagekalde en autorisation. Selv om autorisationsbrevet udgår fra DJU, er det dog formelt DKK, der autoriserer dommere og evt. tilbagekalder disses autorisation.

På baggrund af DJU's vedtægter og FMR samt den omstændighed, at disciplinærsager i DJU regi er unddraget DKK's disciplinærnævns kompetence ifølge særskilt aftale mellem DJU og DKK, kan det fastslås, at *DJU i sit regi besidder den lovgivende, dømmende og udøvende magt i klagesager af enhver art.*

2. FMR

Kapitel 2 i FMR indeholder regler om *DJU's kompetence* samt administrative regler om klagesager, Kapitel 7 regler om *prøvelederens kompetence,* Kapitel 8 om *dommerens kompetence.*

I Kapitel 2 anføres det, at *DJU* administrerer og fortolker FMR (§ 3, stk. 1). Prøvedeltagernes, herunder også dommeres og andres klager/indberetninger vedr. prøvens afholdelse indgives til DJU (§ 3, stk. 4), der også kan modtage indberetning fra den prøvearrangerende organisation vedr. evt. bortviste prøvedeltagere (§ 3, stk. 4), i praksis når sagen ikke har kunnet sluttes i mindelighed. Den indklagede skal have lejlighed til skriftligt at udtale sig, inden DJU træffer endelig afgørelse i sagen.

Kapitel 7 anfører om *prøvelederen*, at denne er prøvens øverste administrative myndighed (§ 14). Prøvelederen kan bortvise en deltager fra prøven, hvis ordensreglerne overtrædes eller den arrangerende organisations interesser modarbejdes (§ 3, stk. 4). I tilfælde af bortvisning skal prøvelede-

ren foretage indberetning til den arrangerende organisation (§ 3, stk. 4). Endvidere har prøvelederen under selve prøven beføjelse til at foretage en mere uformel form for klagebehandling, dvs. bilæggelse af stridigheder (§ 3, stk. 3), men en selvstændig bemyndigelse til at bringe egentlige sanktioner i anvendelse - bortset fra som ovenfor nævnt adgangen til at bortvise en prøvedeltager (§ 3, stk. 4) – har prøvelederen ikke. Bemyndigelse hertil har alene DJU.

Kapitel 8 angiver *dommerens* pligt til at udelukke en fører fra prøven, hvis dommerens anvisninger ikke efterkommes (§ 19, stk. 1) samt dommerens ret til i en nærmere angivet situation, førerens overdrevne brug af fløjte og tilråb (§ 19, stk. 2), at udelukke føreren, hvis dommerens henstilling om at ophøre hermed ikke følges. Det følger af indholdet af de to nævnte bestemmelser, at dommeren i en § 19, stk. 1–situation skal indberette forholdet til DJU, medens dette ikke er tilfældet i en § 19, stk. 2-situation. Forskellen beror på, at stk. 1 er så bredt affattet, at en hel række af forskelligartede overtrædelser fra en førers side kan rammes af denne bestemmelse, medens stk. 2. vedrører førerens måde at føre sin hund på.

I tilknytning til FMR skal det nævnes, at deltagere på prøver tilmelder sig disse enten via Hundeweb eller på den autoriserede tilmeldingsblanket. Ved begge former for tilmeldinger bekræfter man, *at hunden tilmeldes i henhold til arrangørens prøveregler.* Denne udformning giver sammen med vedtægter og DUV's kommissorium DJU en uindskrænket hjemmel til at anvende de sanktioner og den procedure, som måtte blive besluttet af bestyrelsen.

Kapitel II. De enkelte sanktioner i DJU regi og den berørte personkreds

1. Sanktionsformerne

Der findes intetsteds en udtømmende angivelse af de forskellige sanktioner, men anvendelsen af de nedennævnte sanktionstyper beror – bortset fra sanktionen udelukkelse – hovedsagelig på en mangeårig kutyme i DJU og på, hvad der i forenings-regi er sædvanligt.

De sanktioner, DJU kan bringe i anvendelse, er: *Henstilling, misbilligelse, advarsel, bortvisning, udelukkelse, fratagelse af dommerautorisation* og for dommeraspiranter og -elever *afbrydelse af uddannelse.* Henstilling (også kaldet påtale), misbilligelse og advarsel vil blive anvendt hyppigst med henstillingen som den mildeste sanktion overhovedet.

2. Personkredsen

Sammenfattende vil sanktionerne i praksis kunne bringes i anvendelse over for den i nedenstående skema anførte *personkreds:*

Henstilling/Misbilligelse/Advarsel	Bortvisning	Udelukkelse	Fratagelse af aut./Afbrydelse af udd.
tilskuere prøvedeltagere prøveledere terrænledere skytter dommere dommeraspiranter /dommerelever	tilskuere prøvedeltagere terrænledere skytter	prøvedeltagere	dommere dommeraspiranter/dommerelever

3. De enkelte sanktioners indhold
Sanktionen *henstilling* er som anført DJU's mildeste sanktion, som må formodes at blive anvendt i de fleste disciplinærsager, hvor overtrædelsen, der påtales, er af mindre alvorlig karakter, og hvor DJU blot vil markere, at der foreligger en overtrædelse. Også i tilfælde, hvor beviset for en overtrædelse, som ville have medført en strengere sanktion, er svagt, vil sanktionen henstilling være hensigtsmæssig.

Misbilligelse går en smule videre end henstillingen, ved at misbilligelsen indeholder et element af afstandtagen fra DJU's side over for den begåede forseelse.

Advarsel kan af DJU anvendes i en lang række tilfælde af mindre disciplinære forseelser, hvor det findes påkrævet ved advarslen at meddele den pågældende, at gentagelsestilfælde vil medføre strengere sanktioner.

Bortvisning, foranstaltet af prøvelederen på en prøve, anvendes over for alvorligere forseelser specielt i de tilfælde, hvor foreskrevne ordensregler eller anvisninger overtrædes forsætligt, eller hvor den arrangerende organisations interesser groft modarbejdes, jf. FMR § 3, stk. 4.

Udelukkelse (eksklusion) fra deltagelse på anerkendte prøver kan ske for en bestemt periode eller for bestandig, jf. FMR § 4. Forseelser, der fører til udelukkelse, strækker sig fra fx ulovlig træning af hund på anden mands terræn, uberettigede/chikanøse klager over dommere, til overtrædelse af FMR, jagtlovgivningen og af dyreværnsloven.

Fratagelse af dommerautorisation kan ske for et bestemt tidsrum eller for bestandig. Grundlaget herfor kan være egentlig pligtforsømmelse, overtrædelse af FMR, jagt og/eller dyreværnslovgivningen, eller at dommeren begår forseelser, der nedsætter ham/hende så meget i almindeligt omdømme, at DJU skønner, at DJU's interesser ikke mere af den pågældende varetages forsvarligt. De anførte eksempler, der ikke er udtømmende, gælder tilsvarende, hvor der sker *afbrydelse af uddannelse* for dommeraspiranter og dommerelever .

Kapitel III. Proceduren i klagesager

1. Betegnelsen *klagesager* er en fællesbetegnelse for både *almindelige klager,* fx fra en prøvedeltager mod en prøveleder eller en dommer, og *indberetninger,* fx fra prøvelederen eller dommeren mod en prøvedeltager.

2. *De egentlige kompetenceregler* findes for DJU's vedkommende i FMR § 4, for prøvelederens vedkommende i § 3, stk. 4, jf. § 14, h). For dommerens vedkommende findes den væsentligste kompetenceregel i § 17 om *det frie skøn* og i øvrigt i §§ 18 og 19. Hjemmelen for at DJU kan frakende en dommer hans/hendes autorisation, kan modsætningsvis udledes af DJU's vedtægter, afsnit 10. Hjemmelen fremgår endvidere direkte af ordlyden af selve dommerautorisationen.

3. En typisk klagesag vil blive indledt med fx en prøvedeltagers *indgivelse af skriftlig klage* til prøvelederen på selve prøvedagen med en kort angivelse af klagens indhold (FMR § 3, stk. 3). Prøvelederen videresender senest dagen efter prøven klagen til DJU. Senest 8 dage efter prøvens afholdelse skal klageren til DJU indsende et klagegebyr. For sen indgivelse af klage eller manglende betaling af klagegebyr medfører afvisning af klagen. Får klageren ikke medhold, fortabes klagegebyret.

Prøvelederen vil på prøvedagen som oftest have søgt *sagen løst i mindelighed* (FMR § 3, stk. 3).

Opstår en klagesag ved, at prøvelederen bortviser en deltager, foranlediger prøvelederen sagen *indberettet til den arrangerende organisation* (FMR § 3, stk. 4). Her vil mindre sager blive søgt forligt ved den pågældende bestyrelses foranstaltning, medens sager af mere kompliceret indhold og sager, hvor sanktioner med sandsynlighed kan blive aktuelle, vil blive indberettet til DJU.

Når en klage eller indberetning modtages i DJU's sekretariat, oversendes sagen til DUV, der på DJU's vegne forestår behandlingen af klagesagen. Der *indhentes skriftlig udtalelse* fra den, klagen er rejst imod. Når sagens parter har udtalt sig, hvilket kan medføre flere indlæg fra parterne, når evt. udtalelser fra andre er indhentet, og et evt. møde med indklagede har været afholdt, udarbejder DUV en indstilling til DJU's bestyrelse, som herefter træffer den endelige beslutning i sagen, herunder om sanktionsvalget.

Klager, der umiddelbart findes at være uberettigede, eller klager over en dommers bedømmelse, som vedrører dommerens frie skøn (FMR § 17, stk. 1), vil som hovedregel blive afvist.

Dommerens afgørelse *inden for rammerne af FMR er endelig og inappellabel* (§ 17, stk. 1), hvilket fx. vil sige, at en af dommeren tildelt præmiegrad står ved magt. Dette princip er etableret for at skabe autoritet og ro omkring dommernes afgørelser. Men det forekommer naturligvis, at DUV ikke er enig med en dommer i hans/hendes afgørelse. I så tilfælde påtaler DUV sagen over for dommeren, men præmiegraden vil som udgangspunkt i-ikke blive ændret, medmindre der foreligger egentlige overtrædelser af FMR.

For at give jagthundesportskredse indblik i DJU's afgørelser i klagesager har DJU's bestyrelse truffet beslutning om, at alle trufne afgørelser i klagesager af enhver art offentliggøres i "Jagthunden".

4. Det vil af fremstillingen ses, at DJU i forbindelse med proceduren i klagesager i det omfang, det er muligt, har etableret det fra den almindelig retspleje kendte og helt grundlæggende retssikkerhedsprincip, *det kontradiktoriske princip*, dvs. at sagens parter, specielt indklagede, skal have mulighed for dels at have fuldt indseende med sagens akter dels at have ret til at svare på de anklager, der er rejst mod ham/hende.

2010 Peter Strøbech